

ΕΝΑΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ, από εκείνους τους στέρεους ανθρώπους που λες και γεννήθηκαν για να στέκουν αταλάντευτοι απέναντι στις θύελλες των καιρών, έφυγε. Και έφυγε με την υγεία του κεραυνοβολημένη από τα νεανικά του χρόνια, στους δύσκολους εκείνους αγώνες για τη λευτεριά της πατρίδας μας, τον Άνθρωπο και τις Αξίες του. Έτσι πέθανε ο Ιατρός Ιωάννης Τζινιώλης, λίγο -πολύ πατέρας όλων μας. Και τώρα νιώθουμε πως έχουμε καταστεί σαν Παροιμία κάπως φτωχότερη, λίγο σαν ορφανή πάνω στα σταυροδρόμια μας. Μα εκεί που πήγαμε, στο Δημαρχείο του Μάρικβιλ και του αποθέσαμε τον ύστατο χαιρετισμό ήταν μια άλλη εικόνα της ζωής, ο Ελληνισμός Ενωμένος γύρω από ένα φέρετρο, όπως άλλωστε ήταν το όραμα και ο αγώνας της ζωής του. Η Παροιμία μας τιμούσε -κάποιες φορές -τους ευεργέτες της. Όμως δεν υπήρξε ποτέ άλλοτε παράδειγμα μιας τέτοιας αποθέωσης! Έφυγε ο Ιατρός Τζινιώλης καταπώς του άξιζε.

Ο ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ και απροσδόκητος θάνατός του προκάλεσε οδύνη σε όλο τον Ελληνισμό της Παροιμίας μας που έτυχε άλλοι λιγότερο ή άλλοι περισσότερο να τον γνωρίσουν και να τον αγαπήσουν. Το κενό που άφησε στον Ελληνισμό της Παροιμίας μας, την Ομογένεια και την Επιστήμη δύσκολα θα αναπληρωθεί, γιατί αγάπησε όλους και μόχθησε για όλα με πάθος, τιμιότητα και ανιδιοτέλεια. Επιστήμων άριστος, κοινωνικός εργάτης, φιλάνθρωπος υπέρ τις δυνάμεις του, μελετητής του κάθε επιστητού, εγκυκλοπαιδικά καταρτημένος και πάνω από όλα Άνθρωπος. Την έντονη προσωπικότητά του, το πηγαίο αστείο του, τη διάθεσή του για προσφορά προς κάθε κατεύθυνση, την άφογη και ευγενική συμπεριφορά του, την ακεραιότητα του χαρακτήρα του, την α-

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

πέραντη καλωσύνη του, την υπέροχη αθηναϊκή αρχοντιά του. Λες και οι μικρότητες αυτού του κόσμου δεν άγγιξαν την καρδιά του. Ήταν ο θερμός μας προστάτης σε όλες τις εκδηλώσεις της Παροιμίας και ο καθοδηγη-

ήταν πουθενά αλλού παρά μονάχα εδώ στις ιστορικές Κοινότητες, χάρη στις οποίες πίστευε ότι θα επιβιώσει ο ξενητεμένος Ελληνισμός. Μήπως αυτή η πίστη του προς τον Κοινοτικό Θεσμό ήταν ο σοβαρός λόγος που απο-

Ύστατο Χαίρε...

τής για ωραίες πνευματικές ανατάσεις και εθνικούς παλμούς.

μακρύνθηκε από την στοργική αγκάλη της Εκκλησίας;

ΜΑΧΟΤΑΝ αμετακίνητος πίσω από το μετερίζι του στέριος σαν τα αγκωνάρια των μεγάλων Αθηναϊκών αρχοντικών. Απορούσαν οι πιο πολλοί γιατί τράβηξε την ανηφόρα μέσα στα στενά και μίζερα δρώμενα της Παροιμίας και δεν πήρε τον κατήφορο ο εκλεκτός να δώσει τις δυνάμεις του αλλού να θεωρηθεί πετυχημένος, να καταλάβει κάποια εξέχουσα θέση, να προχωρήσει προς άλλους χώρους ευρύτερους τάχα και γιατί να παραμένει αμετακίνητος χωρίς φωνή, χωρίς ταμπούρα και φανφάρες στο μετερίζι που τον είχε τάξει η δημοκρατική του συνείδηση. Ο χώρος, οι θέσεις, το χρήμα, το μεγάλο όνομα, η διάκριση δεν είχαν καμιά σημασία για το Γιατρό Τζινιώλη. Ήταν υλικά που τον βάραιναν πολύ. Ακλόνητη ήταν η πίστη του πως ο μεγάλος χώρος, ο ευρύς, η συνέχεια του Ελληνισμού δεν

ΒΡΙΣΚΟΜΟΥΝΑ με τον Ιατρό Τζινιώλη για πολλά χρόνια στις επάλξεις του κοινού αγώνα για την Ενότητα της Ομογένειας. Ο σοβαρός λόγος που απομακρύνθηκε από τη θερμή αγκάλη της Εκκλησίας δεν είχε τα ταπεινά ελατήρια που πολλοί αδαείς πιστεύουν, αλλά επειδή θεωρούσε τόσο την Κανονική Εκκλησία όσο και την Αυτοκέφαλο σαν τις κύριες υπεύθυνες για το Διχασμό που ταλάνιζε και ταλανίζει για μισό αιώνα την Ομογένεια. Η απομάκρυνσή του και από την Κανονική Εκκλησία και από την Αυτοκέφαλο δεν είχε σαν στόχο την αμφισβήτηση της Ορθόδοξης πίστης μας, αλλά ήταν μια ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ και προς τους δυο μεγάλους Φορείς μας, γιατί δεν προσπάθησαν να βρουν τους διαδρόμους εκείνους που οδηγούν στην Ενότητα της Ομογένειας. Βρισκόταν σε διαφορετικό μή-

κος κύματος και από την Αρχιεπισκοπή και από την Αυτοκέφαλο, γιατί του ήταν αδύνατο να κατανοήσει τη νοοτροπία των κληρικών τους, να γευτεί τη σοφία τους και να βρει τη γαλήνη τους. Την ειρήνη τους προπαγάντος! Η απομάκρυνσή του από τη θερμή αγκάλη και των δυο Εκκλησιών ήταν μια κραυγή πόνου ενάντια στο Διχασμό και ένα μπουρλότο για να ξυπνήσει ο Ελληνισμός και Ενωμένος να ξαναβρεί το δρόμο του. Και ως ήταν ο Γιατρός ένας και μόνος. Πίστευε πως ήταν αρκετός για να δώσει το μήνυμα πως μέσα στη στάχτη και την πούλβερη της επαγγελματικής θρησκείας διατηρείται ακόμα η σπίθα που θα εξαπλωθεί σε ολόκληρη την επικράτεια της Αυστραλίας για την Ενότητα της Ομογένειας. Αν δε κατά τη σημερινή εποχή κατά την οποία οι ηθικές αξίες καταπίπτουν βρέθηκαν μεταξύ των χιλιάδων συμπατριωτών μας και μερικοί επιλήσμονες των καλών τούτων προθεσεών του και των ευεργεσιών του τούτο καθόλου δεν είναι παράδοξο. Αυτό ο Γιατρός το γνώριζε και πέθανε με το παράπονο που μερικοί «ντί του Μάννα τον λότισαν χολή».

ΤΕΤΟΙΟΣ ήταν ο Ιατρός Ιωάννης Τζινιώλης. Το επιστημονικό και φιλανθρωπικό του έργο ήταν συνάρτηση της ζωής του, βίωμα αδιάσπαστο και η ζωή του -αντιμέτωπος με το διαβρωτικό πνεύμα του χρόνου -συνεπής προς το έργο και τις πεποιθήσεις του. Και έφυγε καταπώς του άξιζε. Με το Εμβατήριο Θριάμβου, της θριαμβευτικής πράγματι πορείας της επίγειας ζωής του. Και ένας στίχος που ήταν και η πορεία της ζωής του θα βομβεί για πάντα στη μνήμη μας: «Πάντα να πολεμάς και να αντιστέκεσαι και ως μένεις μόνος. Μονάχος, έρημος, γαλήνιος να πολεμάς για το καλό του Ανθρώπου».

Βραβευμένος Έλληνας σεφ, τηλεστάρ στην Αυστραλία

Ο πολυβραβευμένος Έλληνας μάγειρας, Γιώργος Καλομπάρης, κλήθηκε να συμμετάσχει ως κοιτής στην εκπομπή Masterchef Australia.

Το κανάλι "TEN", στο οποίο θα προβάλλεται η εκπομπή, στηρίζει τις ελπίδες του για ανάκαμψη στον Έλληνα σεφ, Γιώργο Καλομπάρη, τον οποίο θα πληρώνει 150.000 δολάρια για τη συμμετοχή του.

"Θέλουμε η εκπομπή αυτή να κάνει πάταγο και πληρώνουμε όσο-όσο" είπε εκπρόσωπος του καναλιού.

Λίγα λόγια για τη ζωή του

Ο Γιώργος Καλομπάρης είναι ο άνθρωπος που έκανε μόδα την ελληνική κουζίνα στην Αυστραλία, ενώ έχει ανακηρυχθεί δύο φορές "Κορυφαίος Μάγειρας".

Είναι δύσκολο να συλλάβει κανείς το πόσο γρήγο-

ρα αναδείχτηκε ο Γιώργος Καλομπάρης, ώστε να θεωρείται σήμερα εκ των κορυφαίων σεφ της Αυστραλίας, δεδομένου ότι δε «δημιουργεί» πολλά χρόνια.

Επηρεασμένος από τις γυναίκες της ζωής του.. τη μητέρα και τη γιαγιά του, ο Έλληνας σεφ από πολύ μικρή ηλικία ενδιαφέρθηκε, αλλά και έμαθε τα πάντα

για τη μαγειρική.

Ξεκίνησε και ολοκλήρωσε την εκπαίδευσή του στο ξενοδοχείο Sofitel, όπου το 1999 κέρδισε το εθνικό βραβείο του μαθητευόμενου της χρονιάς. Όχι πολύ αργότερα, ο Γιώργος Καλομπάρης βρέθηκε να ηγείται μίας ομάδας 11 καταξιωμένων σεφ, στο εστιατόριο Richmond's

Fenix.

Το 2003 επελέγη να εκπροσωπήσει την Αυστραλία στο Διεθνές grand prix της Λυόν, Bocuse d'Or, όπου σημείωσε τη μεγαλύτερη βαθμολογία που πέτυχε ποτέ εκπρόσωπος της Αυστραλίας.

Το 2004 ήταν μία χρονιά γεμάτη επιτυχίες για το Γιώργο Καλομπάρη. Κέρδισε το βραβείο του Νεαρού σεφ της χρονιάς, το βραβείο για το καλύτερο εστιατόριο, καθώς και δύο σκούφοι.

Το τελευταίο του επίτευγμα, το Press Club Restaurant and Bar, το οποίο άνοιξε τον Οκτώβριο του 2006, έγινε γρήγορα ένα από τα πιο πολυσύχναστα σημεία της Μελβούρνης, ενώ προσέθεσε ένα ακόμα βραβείο στην πλούσια συλλογή του διάσημου πλέον σεφ το 2008.

Νέες επιτυχίες για τον ομογενή συγγραφέα Χρήστο Τσιόλκα

Από επιτυχία σε επιτυχία πηγαίνει ο ομογενής συγγραφέας Χρήστος Τσιόλκας. Το νέο του βιβλίο "Το Χαστούκι" (The Slap) όχι μόνο σημειώνει ρεκόρ πωλήσεων (ήδη ξεπέρασε τις 60.000 πωλήσεις στην Αυστραλία), αλλά κερδίζει και εγκωμιαστικές κριτικές και βραβεία. Τον περασμένο μήνα, το βιβλίο αυτό κέρδισε το πρώτο βραβείο των συγγραφέων της Βρετανικής Κοινοπολιτείας για την περιοχή του Ειρηνικού και προκρίθηκε για την τελική φάση των Βραβείων Συγγραφέων της Βρετανικής Κοινοπολιτείας για όλο τον κόσμο. Ο νικητής θα ανακοινωθεί τον επόμενο μήνα. Ήδη ανακοινώθηκε ότι το βιβλίο του Τσιόλκα, μαζί με τα βιβλία άλλων τεσσάρων κορυφαίων λογοτεχνών, είναι στην τελική φάση για το βραβείο "2009 Miles Franklin Literary Award". Το βραβείο αυτό είναι το κορυφαίο λογοτεχνικό βραβείο στην Αυστραλία.

Το βιβλίο "Το Χαστούκι" του Τσιόλκα, που έχει χαρακτηριστεί "διαμάντι" από την εφημερίδα "The Age", αποτελεί μια μικρογραφία της σύγχρονης πολυπολιτισμικής Αυστραλίας και μια καυστική περιγραφή της οικογενειακής ζωής.